

[Finansministeren]

Måtte jeg sige til hr. Bertel Haarder, at den tidligere diskussion omkring flerårige budgetrammer har nu ikke ret meget at gøre med dette, som jeg henviste til, at besparelser skal der træffes beslutning om i god tid. Det var et citat af hr. Bertel Haarder, jeg anvendte i min første replik. Det, jeg har taget afstand fra ved beslutninger omkring flerårige budgetrammer, er, at man her bliver enige om et tal, uden at der er et flertal, der er parat til at stå bag ved, hvordan vi når frem til udmøntningen af dette tal. Der er ikke i det af hr. Bertel Haarder foreslåede om flerårige budgetrammer sikret, at der også bliver politisk opbakning omkring de fremtidige besparelser. Jeg har tidligere haft lejlighed til at nævne eksempler på det modsatte.

Jeg vil godt sige til hr. Palle Simonsen, at mine bemærkninger om det urealistiske nu ikke gik på, om vi kunne gå i gang den 1. januar. Det var rent faktisk en række af de forslag, der ligger i det konservative folkepartis spareforslag, som jeg ikke anser for at være realistiske.

Jeg skal heller ikke fortsætte diskussionen om budgetreguleringskontoen. Sådan en har vi jo anvendt, og vi har også anvendt den med fordel. Vi havde ikke fået den reduktion i udgiftsniveauet for 1980, som vi har fået, hvis vi ikke havde opereret med en budgetreguleringskonto, som vi efterfølgende har udmøntet. Jeg har stadig svært ved at se sammenligningen mellem de størrelser, vi har opereret med, og så den størrelse, som det konservative folkeparti opererer med. Det afgørende er selvfølgelig ikke, hvorledes man meddeler sine besparelser; det afgørende er: har man konkrete forslag, har man en klar fremstilling af, hvordan man vil gennemføre besparelser af en størrelsesorden på 8, 11 eller 13 mia kr., eller hvilke tal man nu taler om?

Til hr. Glensgård vil jeg bare gøre den bemærkning, at det ikke var arbejdet med at se på forslagene, jeg var tilfreds med at være fri for. Det var såmænd indholdet. Indholdet kender vi jo fra tidligere års forslag. Der er ingen fornyelse i fremskridtspartiet.

Til fru Ingerlise Koefoed vil jeg gerne sige, at jeg har bestemt ikke nøjedes med at konstatere, at her er noget, der vedrører NATO og EF, og derefter har SF lagt disse forslag til side. Jeg er helt opmærksom på – som jeg også har haft lejlighed til at give ud-

tryk for i samrådet i finansudvalget – at der er en lang række forslag, der har udspring i en vurdering af de enkelte paragraffers indhold, det være sig vedrørende uddannelsesforhold eller andre ting. Det, jeg har sagt, er, at jeg ikke ser nogen mulighed for, da det i meget stor udstrækning er udgiftsforslag, der er tale om, at løse disse opgaver inden for de økonomiske muligheder, vi har til rådighed.

Jeg har ikke flere bemærkninger til hr. Bilgrav-Nielsen. Jeg forstår, at han vil forfølge os med hensyn til Kastrop. Det kan vi ikke forhindre ham i.

Til hr. Flygaard vil jeg gerne sige, at jeg ikke nævnte NATO i forbindelse med mine bemærkninger til retsforbundets ændringsforslag. Jeg sagde om retsforbundets ændringsforslag, at de afspejler partiets holdning til EF-medlemskabet og i øvrigt strider imod regeringens erhvervs-, uddannelses- og boligpolitik. Det kunne jeg godt gå mere detaljeret til værks med, men det er jo ingen hemmelighed, at retsforbundet har en anden holdning til værdien af erhvervstilskud og har et andet syn end socialdemokratiet på en række boligpolitiske spørgsmål og på nogle uddannelsespolitiske spørgsmål. Det er det, der kom til udtryk i mit første indlæg, og det vil jeg gerne stå fast ved.

Jeg nævnte i mine afsluttende bemærkninger partier til højre og venstre, og dér er det rigtigt, at jeg nævnte EF og NATO, men da nævnte jeg heller ikke enkeltpartier, og hvem der kunne rubriceres i de enkelte grupper.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Jeg vil gerne over for finansministeren beklage, at jeg hørte fejl vedrørende NATO. Det var på baggrund af en sådan bemærkning, jeg syntes, jeg burde replicere til finansministeren, men det er altså et overstået stadium.

Jeg vil gerne i øvrigt sige til finansministeren, at jeg går ud fra, at finansministeren deler den opfattelse, at når man til sidst skal gøre status, så skal finansloven ses som en helhed, og så kan det være svært at plukke en enkelt ting ud og på baggrund af den hænge et parti op på, hvad det vil gøre isoleret på et enkelt område.

Jeg skal da gerne bekræfte, at vi for så vidt angår § 20, undervisningsministeriet, har